

opusdei.org

Prihvati s radošću poziv koji ti On šalje

Poruka pape Franje za trideset i treći Svjetski dan mladih, koja će se čitati na svim dijecezama 25. ožujka 2018.g , je korak na putu do biskupske sinode u listopadu koja će biti usredotočena na zabrinutost mladih u Crkvi.

10.03.2018.

„Ne boj se, Marijo, našla si milost u Boga“ Lk 1:30

Dragi mladi,

Svjetski dan mladih 2018. predstavlja još jedan korak u pripremi za međunarodni Svjetski dan mladih koji će se održati u siječnju 2019. godine u Panami. Ova nova etapa našeg hodočašća pada na istu godinu kada će se i biskupska sinoda sastati na temu: Mladi, vjera i životni poziv. To je sretna slučajnost.

Usredotočenost, molitva i razmišljanje Crkve vratit će se vama mladi, sa željom da prihvatite i, iznad svega, da zagrlite vrijedan dar koji ste vi Bogu, Crkvi i svijetu.

Kao što već znate, odabrali smo pratiti na ovom putu primjer i zalaganje Marije, mlade žene iz Nazareta koju je Bog odabrao kao majku svome Sinu. Ona hoda s nama prema sinodi i prema Svjetskom danu mladih u Panami. Ako smo prošle godine bili vođeni njezinim riječima hvalospjeva: "Svevišnji mi učini velike stvari" (Lk 1:49)- učeći nas da zapamtimo prošlost, ove

godine tražimo, zajedno s njom, slušati Božji glas koji nadahnjuje hrabrošću i daruje milost koja je potrebna da odgovorimo na njegov poziv: „Ne boj se, Marija, našla si milost u Bogu“ Ovo su riječi naviještene preko Božjeg glasnika, arkandela Gabrijela, Mariji, običnoj djevojci iz malog sela imenom Galileja.

1. Ne boj se!

Kao što je i razumljivo, iznenadan dolazak anđela i njegov otajstveni pozdrav „Zdravo, milosti puna, Gospodin s tobom“ (Lk 1:28), duboko je potresao Mariju koja je bila iznenađena ovim prvim otkrivenjem njezinoga identiteta i poziva koji su joj još uvijek bili nepoznati. Marija, kao i drugi iz Svetog Pisma, uznemiruje se pred misterijem Božjeg poziva, koji pred nju u tom trenutku stavlja neizmjernost svojega plana i čini da osjeti svu

malenost svog poniznog bića. Anđeo, vidjevši dubine njezinog srca, kaže: „Ne boj se“! Bog također čita naše najintimnije dijelove srca. On dobro zna izazove koje moramo susresti u životu, posebno onda kada se sretnemo sa temeljnim odlukama o kojima ovisi što ćemo biti i što ćemo raditi u ovome svijetu. „Jeza“ je ono što osjećamo kada smo suočeni sa odlukama o svojoj budućnosti, o svom načinu života i pozivu. U ovim trenucima smo uznemireni i oslabljeni tolikim strahovima.

Mladi ljudi, koji su vaši strahovi? Što vas najdublje i najviše muči?

Osnovni strah koji mnogi od nas imaju je taj da nismo voljeni, željeni ili prihvaćeni onakvi kakvi jesmo.

Danas ima puno mladih ljudi koji osjećaju da trebaju biti nešto što oni nisu, u pokušaju da se prilagode često umjetnom i nedostižnom standardu. Neprekidno

“fotoshopiraju“ svoje slike, krijući se

iza maski i lažnih identiteta, postajući lažne verzije samih sebe. Mnogi su opsjednuti sa dobivanjem što je više moguće “lajkova“. Mnogi strahovi i nesigurnosti izvire iz ovog osjeta neadekvatnosti. Drugi se pak boje da neće pronaći emocionalnu sigurnost i da će ostati sami. Mnogi, suočeni sa nesigurnošću na poslu, boje se da neće pronaći zadovoljavajuću poziciju ili ispuniti svoje snove. Danas je veliki broj mladih ljudi prepun strahova, i vjernici i nevjernici. Uistinu, oni koji su prihvatili dar vjere i traže svoj poziv nisu izuzeti od strahova. Neki misle: možda Bog traži ili hoće tražiti previše od mene; možda slijedeći cestu koju je za mene označio neću biti uistinu sretan ili neću moći učiniti ono što traži od mene. Drugi misle: Ako krenem putem koji mi je namijenio, hoću li ga moći slijediti do kraja? Hoću li postati obeshrabren? Hoću li izgubiti entuzijazam? Hoću li

biti sposoban ustrajati u tome cijeli svoj život?

U trenucima kada sumnje i strahovi preplave naša srca, *razlučivanje* postaje neophodno. Ono nam dozvoljava da dovedemo u red u zbunjenost naših misli i osjećaja, da postupamo pravedno i razborito. U ovom procesu pobjeđivanja strahova prvi je korak njihovo prepoznavanje kako ne bismo gubili vrijeme i energiju u stisku praznih i bezličnih duhova. Tako, pozivam vas sve da pogledate u sebe i svoje strahove nazovete onim što jesu. Zapitajte se, što me uznemiruje, čega se najviše bojim u sadašnjem trenutku? Što me zaustavlja da ne idem naprijed? Zašto mi nedostaje hrabrosti da napravim odluke koje moram napraviti? Ne bojte se iskreno suočiti sa svojim strahovima, prepoznati ih onakvima kakvi jesu i nagoditi se s njima. Biblija ne ignorira ljudsko iskustvo sa strahom niti njegove

brojne uzroke. Abraham se bojao (Post 12:10), Jakov se bojao (Post 31:31; 32:7) i Mojsije također (Izl 2:14; 17:4), Petar (Mt 26:69) i apostoli (Mk 4:38-40; Mt 26:56). Isus je sam, iako na jedan neusporediv način, osjetio strah i muku (Mt 26:37; Lk 22:44).

Zašto se bojiš! Imaš li vjere? (Mk 4:40). Upozoravajući svoje učenike, Isus nam pomaže da shvatimo kako je zapreka vjeri strah, a ne skepticizam kako se često misli. Tako shvaćen, proces razlučivanja otkriva naše strahove i pomaže nam prevladati ih, otvarajući nas životu i pomažući nam mirno se suočiti s izazovima na koje naiđemo. U životu strah nikada ne smije imati zadnju riječ, što vrijedi osobito za nas kršćane. Radije ga iskoristimo kao priliku za rast u vjeri u Boga...i u život! Ovo znači vjerovati u temeljnu dobrotu postojanja koju nam je Bog dao i imati povjerenje da će nas on

voditi prema dobru, čak i kroz okolnosti i poremećaje koji nas često zbunjuju. Pa ipak, ako se zatvaramo u svoje strahove, postat ćemo zatvoreni i paralizirani braneći se od svega i svih. Moramo djelovati! Nikada se ne zatvarajte u same sebe! U svetom pismu izraz „ne boj se“ ponavlja se 365 puta, kao da nam hoće reći da nas Gospodin želi slobodne, bez straha, svakog dana u godini.

Razlučivanje je neophodno kada netko želi otkriti životni poziv. Često naš poziv nije nešto evidentno, nešto što se vidi odmah, nego nešto što se postepeno otkriva. Na razlučivanje se u ovom slučaju ne može gledati kao na osobni trud u introspekciji s ciljem boljeg razumijevanja unutarnjeg stanja zbog ostvarivanja snažnijeg i uravnoteženijeg karaktera. U tom slučaju osoba čak i može postati snažnija, ali još uvijek je ograničena na horizont osobnih

mogućnosti i perspektiva. Poziv je, međutim, poticaj odozgor, a razlučivanje u ovom slučaju prvenstveno označava otvaranje sebe Onome koji zove. Potrebna je, dakle, molitva i šutnja da bi se čuo Bog koji odzvanja u našoj savjesti. Božiji glas kuca na vrata našega srca, kao što je kucao na Marijino; on žudi uspostaviti prijateljstvo s nama kroz molitvu, razgovarati s nama po Svetom pismu, ponuditi nam milosrđe u sakramentu pomirenja i biti s nama u Euharistiji.

Također je važan dijalog i susret s drugima, našom braćom i sestrama u vjeri koji imaju više iskustva, da bi smo mogli bolje vidjeti i izabrati između danih mogućnosti. Kada je maleni Samuel čuo Gospodinov glas, nije ga odmah prepoznao. On tri puta trči do Elija, starijeg svećenika, koji na kraju predlaže pravilan odgovor na Gospodinov poziv: Ako te pozove, reci: „Govori, Gospodine, sluga tvoj

sluša“ (1 Sam 3:9). U svojim dvojabama možeš se osloniti na Crkvu. Znam da ima veoma dobrih svećenika, posvećenih muškaraca i žena te vjernika laika među kojima su mnogi od također mladi i koji te mogu podržati kao starija braća i sestre u vjeri. Potaknuti Duhom Svetim, pomoći će ti da razumiješ svoje sumnje i svoj poziv. Druga osoba nije samo duhovni voditelj, nego i osoba koja nam pomaže otvoriti se bezgraničnom bogatstvu života koje Bog daje. Važno je otvoriti prostore za rast u našim gradovima i društvima da bi mogli sanjati i gledati prema novim horizontima! Nikada nemojte izgubiti entuzijazam za užitkom u društvu i prijateljstvu kao i užitkom u sanjanju, hodanju zajedno s nekim kroz život. Autentični kršćani ne boje se otvoriti drugima i podijeliti s njima osobna razmišljanja, čineći ih tako bratskim razmišljanjima. Dragi mladi, nemojte dopustiti da iskru

vaše mladosti ugasi mrak zatvorene sobe čiji je jedini prozor prema vanjskom svijetu računalo i smartphone. Široko otvorite vrata životu! Neka vaše vrijeme i prostor budu ispunjeni bitnim odnosima, pravim ljudima, s kojima ćete dijeliti autentične i konkretne doživljaje iz svakodnevnog života.

2. Marija!

„Imenom sam te nazvao“ (Iz 43:1). Prvi razlog zbog čega se ne treba bojati jest taj da nas je Bog nazvao imenom. Anđeo, Božji poslanik, nazvao je Mariju imenom. Bogu pripada moć da nam daje imena. U djelu stvaranja, Bog svako biće uvodi u postojanje imenom. Postoji identitet iza imena, koji je jedinstven u svemu, u svakoj pojedinoj osobi; ta intimna suština koju samo Bog potpuno poznaje. Taj božanski prerogativ je bio podijeljen s čovjekom kada ga je Bog pozvao da

imenuje životinje, ptice i također njegovo vlastito potomstvo (Pos. 2:19-21, 4:1). Mnoge kulture dijele ovu duboku biblijsku viziju; prepoznaju u imenu otkrivenje duboke tajne života i smisla postojanja.

Kada Bog nekoga pozove imenom, također otkriva osobi njegovo poslanje, njegov plan svetosti i ispunjenja, putem kojeg osoba postaje jedinstvena i dar drugima. I kada Bog želi proširiti vidike života, daje novo ime osobi koju zove, kao što je to učinio sa Šimunom, kojeg je nazvao „Petar“. Otud dolazi običaj uzimati novo ime prilikom krštenja, kako bi se naznačio novi identitet i misija. Budući da je božanski poziv jedinstven i osoban, mi trebamo hrabrost da se odvojimo od pritiska da budemo oblikovani komfornim obrascima, da naš život postane istinski autentičan i nezamjenjiv dar Bogu, Crkvi i svima.

Dragi mladi, zvati imenom je, dakle, znak velikog dostojanstva u Božijim očima i znak velike ljubavi prema nama. Bog zove svakog od vas imenom jer svi ste vi Božji, dragocjeni u njegovim očima, vrijedni poštovanja i ljubavi(Iz 43:4). S radošću dočekajte ovaj dijalog koji vam Bog nudi, ovu privlačnost koju vam stvara, nazivajući nas imenom.

3. Našla si milost u Boga

Glavni razlog zbog kojeg se Marija nije trebale bojati je taj što je našla milost u Boga. Riječ „milost“ govori o ljubavi koja je dana slobodno, a ne ona koja je dugovana. Koliko smo samo ohrabreni činjenicom da ne moramo „zaraditi“ blizinu i pomoć našeg Gospodina, znajući pritom da mu nismo dužni predočiti „životopis izvrsnosti“, pun zasluga i uspjeha! Anđeo kaže Mariji da je već našla milost u Boga, a ne da će je postići u budućnosti. Tumačenje anđeoskih

riječi pomaže nam u shvaćanju da je Božja milost neprestana, a ne prolazna i iz tog razloga nikada neće iznevjeriti. Čak i u budućnosti, Božja milost će uvijek biti ovdje da nas podrži, pogotovo u trenucima kušnje i tame.

Neprestana prisutnost Božje milosti ohrabruje nas da prigrlimo naš poziv s pouzdanjem; naš poziv zahtijeva opredjeljenje u vjernosti koja mora biti obnavljana svakog dana. Hod putem našeg poziva nije bez svojih križeva: ne samo naše početne sumnje nego i stalna iskušenja koja nam se na našem putu pojavljuju. Osjećaj neadekvatnosti prati Kristova učenika do kraja. Ipak, on ili ona je svjestan pomoći Božje milosti.

Riječi anđela silaze na naše ljudske strahove, otapajući ih snagom „Dobre Vijesti“ čiji smo glasnici: naš život nije puka slučajnost niti obična borba za preživljavanje, nego je

svatko od nas je dragocjena priča ljubljena od Boga. Da smo „našli milost u Njegovim očima“, znači da Stvoritelj vidi jedinstvenu ljepotu u našem biću i da ima veličanstveni plan za naše živote. Svijest o toj sigurnosti, naravno, ne rješava sve naše probleme niti udaljuje životne nesigurnosti. Ali, ono ima moć preobraziti naše živote u dubini. Sutrašnje napoznato nije neka tamna prijetnja koju moramo svladati, nego je povoljno vrijeme koje nam je darovano radi življenja jedinstvenosti našeg poziva da bismo ga mogli dijeliti sa braćom i sestrama u Crkvi i u cijelome svijetu.

4. Hrabrost u sadašnjem trenutku

Sigurnost da je Božja milost s nama izvor je snage za hrabrost u sadašnjem trenutku: hrabrost da nastavimo provoditi ono što Bog traži od nas ovdje i sada, na svim poljima našega života; hrabrost da

prihvatimo poziv koji nam Bog otkriva; hrabrost da živimo svoju vjeru, a ne da je skrivamo ili umanjujemo.

Kad se otvorimo Božjoj milosti, nemoguće postaje stvarnost. “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?” (Rim 8, 31). Božja milost dotiče sadašnji čas vašeg života, silno zahvaća vas takve kakvi jeste, sa svim vašim strahovima i ograničenjima, ali također otkriva Božje čudesne planove! Vi mladi imate potrebu osjetiti da netko zaista vjeruje u vas: znajte da Papa ima povjerenje u vas, da Crkva ima povjerenja u vas! I vi, sa svoje strane, imajte povjerenja u Crkvu!

Mladoj Mariji povjerena je važna zadaća upravo zato što je bila mlada. Vi mladi imate snagu, prolazite kroz razdoblje svoga života u kojem sigurno ne nedostaje energije. Koristite tu snagu i tu energiju da

učinite svijet boljim, počevši od vama najbližih stvarnosti. Želim da vam se u Crkvi povjere važne zadaće, da se ima hrabrosti stvoriti prostor za vas, a vi budete spremni preuzeti te odgovornosti i zadaće.

Ponovno vas pozivam da razmatrate Marijinu ljubav: brižnu, dinamičnu i konkretnu ljubav. Ljubav punu smjelosti i potpuno usredotočenu na sebedarje. Crkva prožeta tim marijanskim osobinama uvijek će biti Crkva u izlasku, koja izlazi van vlastitih granica kako bi se milost koju je primila dalje prelijevala. Ako dopustimo da nas “zarazi” Marijin primjer, konkretno ćemo živjeti onu ljubav koja nas potiče da ljubimo Boga iznad svega i više nego sebe same, da ljubimo one s kojima dijelimo svoj svakodnevni život. I ljubiti ćemo također one za koje nam se ne čini da ih je teško ljubiti. To je ljubav koja postaje služenje i predanost, prije svega prema

najslabijima i najsiromašnijima, ljubav koja preobražava lica i ispunjava nas radošću.

Želim završiti lijepim riječima koje je sveti Bernard upotrijebio u glasovitoj propovijedi o otajstvu navještenja, riječi su to koje izražavaju očekivanje Marijina odgovora od strane čitavog čovječanstva: “Čula si, Djevice, da ćeš začeti i roditi sina; čula si da to neće biti po čovjeku nego po Duhu Svetom. Anđeo čeka odgovor [...] I mi, Gospo, čekamo riječ suosjećanja. [...] Po tvom kratkom odgovoru trebamo biti obnovljeni i ponovno pozvani na život. [...] Čitav svijet čeka klečeći na koljenima. [...] Odgovori brzo, o Djevice” (Homilija 4, 8; Opera omnia).

Predragi mladi, Gospodin, Crkva i svijet čekaju i vaš odgovor na jedinstveni poziv koji svaki/a od vas prima u ovom životu! Dok se približava Svjetski dan mladih u

Panami, pozivam vas da se pripremite za taj naš skup s radošću i entuzijazmom onih koji žele sudjelovati u tako velikoj avanturi. Svjetski dan mladih je za hrabre! Ne za mlade koji traže samo lagodnost i koji se povuku čim nadođu teškoće. Prihvaćate li izazov?

Iz Vatikana, 11. veljače 2018. godine

VI. nedjelja kroz godinu

Spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/prihvati-s-radoscu-poziv-koji-ti-on-salje/> (2.04.2025.)